

**alina
beatrice
cheșcă**

cARTEȘTE

**Odiseea
din noi**

**alina
beatrice
cheșcă**

odiseea din noi

CJG
Editura Centrului Cultural
Dunărea de Jos
- Galați 2013-

Director CCDJ:

Sergiu Dumitrescu

Coordonator proiect

cArtESEŢE:

Florina Zaharia

Copertă:

Eugen Ungureanu

instalația cărții:

Adrian Vădeanu (Athamor)

**alina
beatrice
cheșcă**

odiseea din noi

Colecția „cArtESENȚE”

Noaptea celor 1001 de stele

Astăzi mă nasc din nou
mai tânără decât ieri
am închis
ferestrele nopții
mă tăvălesc
în lumina patului
în căutare de versuri

nescrise
cu toate stelele
adunate în mine
simți? viața ne caută,
ne pipăie
o altă dimineață
ne vorbește în tăcere
aerul e plin
de urmele noastre
la capăt de taină
mâinile tale îmi sărută
poezia

o plajă nesfârșită
e iubirea noastră
cafea sorbită
între soare și vânt
risipă de frumusețe
adunată în cochilii
ce ne cântă
vechile corăbii
și țărmurile cu nume
de legendă

*Dumnezeu
ne trimite o clipă
de paradis*

hai, deschide cartea ta
de vise
și pune semnul
la hotarul
dintre viață
și poveste...

Odiseea din noi

Eu nu mai calc de mult
pe pământ
pașii mei sunt înalți
mereu mai înalți
din poeme și clipe
mi-am făcut o cale
nevăzută
spre iubiri adorate
am alergat kilometri

de timp
am construit o mare
a mea
pe care corăbiile
m-au dus
spre zeii anilor tăi
spre insule
necunoscute
cu iluzia țărmului
oglindit adânc
în Paradisul din mine

s-ar cuveni să scriu
imnuri eterne
pentru pașii ce-i lași
prin sângele meu
în ultima noapte
dintre minarete
luna plină a devenit
nemuritoare

*Apără, Doamne,
Odiseea din noi
speranța că mâine*

*iubirea va deschide
porțile lumii ...*

Noapte de lumină

noapte visată
și regăsită
printre semințele
timpului
învăluită în patimi
cu aromă de opium

și de poezie
sângerândă precum
amurgul
o astfel de noapte
mă trezește
din așternutul
de himere
din visul pietrei
țărmlui
din cetatea
cu porumbei
rotindu-se prin Agora

într-o astfel de noapte
cresc ziduri de stele
tu îmi citești în palmă
toată istoria
în ea sunt scrise
caravanele
versetele străvechi
poemele de iubire
noapțile de amor
binecuvântarea sferelor

în palma mea
tu îți citești nașterea
și viețile din alte ceruri
pe când trimiteai
răvașe zeilor
și-i implorai
să-ți trimită
amfore cu ambrozie
și o fiică a nopții
care să te învețe
că există viață după
moarte

și rugile ți-au fost
ascultate
suntem două animale
la pândă
căutându-se
unul pe altul
două animale ce-și
adulmecă moartea
și luptă cu sânge
și nebunie
vânându-și pasiunea
prin nopți precum acestea

*Suntem două fericiri
purtate de valuri
pe un țărm
cu doruri ancestrale*

Sunt

la fiecare asfințit
îmi potrivesc
ceasornicul

pentru încă o eternitate
pentru o iubire
atemporală
între două religii
între realitate și fugă
între deșert și ce-o mai
fi dincolo de el

la fiecare răsărit,
ca-ntr-un sevraj
sângele strigă după
dorurile mele

am nevoie de lupta mea
cu moartea
căreia-i arunc în față
amorul, poezia
fericirile mele ce au
fiecare
câte-un nume greu
de pronunțat

eu îmi consum
himerele cu voluptate
inima mea este un

timp nesfârșit
mai mare decât viața
însăși
toate drumurile mele
merg acolo unde
eu sunt ceea ce sunt
acolo unde râsul meu
ajunge până la cer
unde îmi cresc raze
sub piele
și unde timpul e una
cu pasiunea

*între mine și
mine însămi sunt eu
pasărea liberă
îndrăgostită de
propriile aripi*

Scară la cer

există undeva, departe,
o insulă fără nume
unde

oamenii se iubesc
în voie
iar *Dumnezeu*
coboară printre ei
în fiecare zi
să le aducă aminte că
iubirea e sfântă
și că fiecare sărut
deschide
Porțile Raiului

Caravanserai

Am traversat nisipurile
prin oaze mi-am
așternut poemele
și iubirile
prin *Dumnezeu*
mi-au înverzit
binecuvântatele insule

Eu nu călătoresc

prin lumea asta
ci prin constelații
divine
mi-am petrecut
ultimele vieți
iubindu-mă cu
duhurile nisipurilor
lăsându-mi sângele
prin temple de aur
colecționând idoli,
înălțând castele
să-mi adăpostesc

propriile vise

*deasupra mea
bântuie amorurile
cu aripi de ulii*

prădându-mă,
hrănindu-se din mine
cu lăcomie
trupul meu e
o adevărată Agora
unde prinții poposesc
la lăsarea serii

și mai pun
câte-o cărămidă
pe Altarul Soarelui

*Mereu
între două lumi
trec prin viață
în caleașca de aur
a Faraonului*

nu vreau să știu
unde se termină realul
și unde-ncepe mirajul

Zborul

m-am scuturat de praf
am rupt lanțurile
și-am redevenit fiara
neîmblânzită
ce mușcă din viață
cu sălbăticie

nu m-am îndepărtat de
mine însămi

mi-am trăit poveștile
mi-am scris poemele
am hoinărit fericită
prin lume
ca și când viața ar fi
proprietatea mea
și lumea ar fi fost
creată
pentru propria-mi
desfătare

*în fiecare zi
eu sărut*

fluturii pe aripi

fără zbor

nu s-ar mai face

niciodată

lumină

Ambrozie

astăzi simt din nou
miros de nisip,
de palmieri, de apă
sărată

miros de ambrozie
ca la-nceputurile lumii
privesc cerul
îi simt chemarea
de parcă ar fi
un iubit cu trup de foc
venit din trecutul meu
din poveștile trăite în
altă viață

„ești moartea și
nemurirea mea”

ți-am spus după ce
călătorisem cu tine
prin toate viețile

în noaptea aceea
Dumnezeu
ne-a făcut
nemuritori

ți-amintești?
am descântat
bolta cerului
pământul din noi
căuta oaza

deșertul se umplea
de stele
ne crescuseră aripi
până la Rai
și-napoi pe pământ

„o dată în viață”,
mi-ai spus
și-am băut picătura
de absolut
ca la o altă cină
de taină

*viața ne-a închis
ca-ntr-un sărut*
cei mai fericiți
prizonieri din toate
timpurile

Scrisoare către Dumnezeu

Așază, *Doamne*,
pe umerii mei

tristețea întregii lumi
eu sunt puternică,
Doamne
știi să transform
râurile de sânge
în curcubeie
pe care să ieșim la
promenadă cu toții
de Crăciun,
de Ramadan, Hanuka
sau Diwali

Doamne,
ia din zilele mele
și fă-le sânge curat
pentru muribunzi
sevă pentru păduri
și apă vie
pentru toate
viețuitoarele
pământului

ia din poezia mea
și dă-o celor ce doresc
războaie

convinge-i că singurul
război trebuie să fie
cel pentru supremația
bucuriei,
ia din aerul meu,
Doamne,
și îmbracă Planeta
în miros de flori
ia-mi văzul și fă din el
covoare
pentru rugăciuni
ia-mi hrana și somnul

și fă din ele ogoare și
păduri nesfârșite

îți dau și amintirile,

Doamne,

să faci din ele iubiri

mai mari decât viața

ia-mi cărțile, dar fă-i

pe copiii lumii

să trăiască

într-o eternă poveste

ia-mi prietenii și fă-i

îngerii la dreapta Ta
ia din anii mei și dă-le
lor veșnicia, *Doamne.*
ia-mi sufletul și
împarte-l la șase
miliarde
dar lasă-i pe toți
să cânte, să viseze
și să râdă

*ia-mi tot ce am,
tot ce știu,
tot ce iubesc*

*și dă-le oamenilor
tot ce pot avea
tot ce pot ști
și tot ce pot iubi*

între est și vest

Am fugit din nou
în lume
cu sufletul prins
în funde galbene și roz

și hârtia de scris
în chip de rochiță Barbie

sunt din nou tânără,
frumoasă și nebună

călătoriile mele sunt
jocul de-a viața
și de-a fericirea
sunt scrise în cartea
destinului la capitolul
„Magie”

acolo se vorbește
despre mine ca despre
fiica dervișilor
eu dansez cu brațele
larg deschise
pășesc prin lume
cu papuci fermecați
iar lampa lui Aladdin
îmi îndeplinește
orice dorință
(nu, să nu râdeți, sunt
fata căreia

tot ce visează noaptea
i se îndeplinește ziua -
și invers, desigur)

viața mea e un
adevărat Bazaar
în ea se întâlnesc
religiile iubiților mei
(cu a mea)
se dansează flamenco
pe muzica sultanilor
(și vice-versa)

cuvintele de-amor sunt
rostate în toate limbile
pământului
fetele Vestului poartă
vâl și abbaya
direct pe trupul gol
și devin miresele celor
mai frumoși emiri
(sau numai eu?)

până și temutul Osama
preferă să-și lase

armele
și să se desfete
prin cafenele
la o narghilea cu cel
mai talentat hakawati¹
„la ce bun atâta război,
frumoaso?”
mă întrebă zâmbind
și mi-l promite de soț
pe chipeșul Omar

¹ Povestitor ce se poate întâlni în unele
cafenele tradiționale din Damasc - Siria

vedeți?

viața mea e un etern
tratat de pace
între Est și Vest

rugă

Atâta fericire încât mă
doare, *Dumnezeul* meu
Tu - care-mi dăruiești
miracol după miracol
de ce nu inventezi un

strigăt suprem
pe care să-l fac auzit
până dincolo de ceruri
până în sufletul
tuturor vieților
în Împărăția Ta
și-n veșnicie?

astfel Ți-aș mulțumi,
Doamne,
pentru că în fața mea
Tu așterni minuni

precum petalele în
noaptea nunții
pentru că sufletul mi-e
atât de binecuvântat
încât nici măcar
poezia nu-mi mai e
de-ajuns

cheamă, *Doamne*,
ursitoarele și roagă-le
să-mi dea brațe ca ale
lui Păsări-Lăți-Lungilă

să-mbrățișez lumea
asta de o mie de ori
iar Tu dă-mi harul
rugăciunii
să mă pot ruga
cu suflet și sânge:
„binecuvântează,
Doamne,
inima planetei
binecuvântează
gândurile
semenilor mei

pământul, apele și
zborul păsărilor
și toată frumusețea pe
care Tu ne-ai lăsat-o.”

privește-mă din înaltul
Tău, *Doamne*
în cafeneaua asta
colorată
de peste mări și țări
cum mă cufund în
fericirea și

libertatea mea
ca și când aș fi
o peniță înmuiată
în nectar
și cu mine s-ar scrie
istoria lumii.

*mi-am întâlnit
un alt vis
mi s-a întors
copilăria,
Doamne*

Gladiatorul arenelor vieții

Trubadur hoinărind
prin muzici eterne
Dumnezeu scrie
povești pe sufletul meu
„ești poarta mea spre
libertate”
îmi spunea cineva de
foarte departe

„cea mai pură ființă
din câte am întâlnit
vreodată
ești visul de dincolo
de viață
*my out-of-body
experience*”

asemenea povești
trăiesc eu -
*Gladiatorul arenelor
vieții*

cu visele-n vârf
de creion
și memoria
Damascului
scrisă adânc
în carnea mea
să rătăcesc mai aștept
pe cărările Orientului
cu hoarda mea de
prietenii nebuni și
frumoși
călători prin bisericile

sufletului meu
cu eternitatea păstrată
în iubire
și-n nesfârșitul
Dumnezeu al tuturor
lumilor

Smerenie

Prieteni care îmi
treceți prin viață
așa cum *Dumnezeu*
mă trece prin lume
- cu sfințenie și noblețe
simt binecuvântarea
pașilor voștri
prin sufletul meu
și nebunia clipelor

smulse din măreția
luminii

adevărul eului meu e
aici
în lumea de pe pământ
și în lumea din cer
în lumea de azi,
de mâine
și-n lumea de ieri
în lumea din mine

și-n lumea din toți
ceilalți

mă închin, mă plec și
mă rog
pentru perfecțiunea
din semenii mei

alina beatrice cheșcă

Membru al Societății Scriitorilor „Costache Negri”, Galați.

Trei volume de poezie publicate: „Fata cu părul de valuri”, Ed. Evrika, Brăila, 2002; „Viața cu fiecare răsufare”, Ed. Sinteze, Galați, 2005;

„Fetița de la celălalt capăt de suflet” / “The Little Girl from the Other Side of the Soul”, Ed. Zigotto, Galați, 2008.

Poezii publicate în *revistele culturale*: Phoenix Magazine (Statele Unite ale Americii), Convorbiri Literare, Dacia Literară, Cronica, Destine, Porto-

Franco, Dunărea de Jos,
Regatul cuvântului,
Constelații Diamantine,
Est, Colinda.

Prezentă în *9 antologii
de poezie*.

Premii literare la
concursurile naționale
de poezie de la Galați,
Tecuci, Tulcea, Vaslui,
Slatina și București.

cuprins:

Noaptea celor 1001 de stele-5

Odiseea din noi -9

Noapte de lumină - 15

Sunt - 17

Scară la cer - 25

Caravanserai -23

Zborul - 27

Ambrozie - 29

Scisoare către Dumnezeu -33

Între est și vest - 39

Rugă - 45

Gladiatorul arenelor vieții -51

Smerenie - 55

**Au mai apărut în
colecția cArtESEŢE:**

- 1. nişteversuri - Tudor
Cristian Roşca**
- 2. Daniel în groapa cu
lei - Iulian Grigoriu**
- 3. Scrum de aripi -
Stela Iorga**
- 4. Obiecte de inventar
- Corneliu Antoniu**

5. Sahare și fântâni

(cuburi de aer) -

Angela Ribinciuc

6. Elegiile vieneze -

Victor Cilincă

7. Rochia fără sfârșit

- Ion Zimbru

8. Memorialul

dantelelor galbene -

Paul Blaj

9. Neliniști autumnale

- Vali Crăciun

10. Chintesențe -

Mihail Gălățanu

11. inorogul de

călimară - Simona

Toma

Vor apărea:

13. Da - Diana

Mănăilă Marandici

carteSENTE